

»Drama Infernale« ... og LaRouches initiativ for Deutsche Bank er eneste udvej

17. juli 2016 (Leder) – Verden konfronteres med et *Drama Infernale*, lyder overskriften til lederartiklen i økonomisektionen af søndagens udgave af det tyske *Welt am Sonntag*. Ikke alene står det italienske banksystem umiddelbart foran en nedsmeltning, med 360 milliard euro i uerholdelige lån, men hele det europæiske finansielle system er ligeledes bankerot – med den derivat-tyngede Deutsche Bank øverst på listen – rapporterer de nervøst.

Men virkeligheden er langt værre, end selv denne oprørte redegørelse indikerer. Hele det transatlantiske finansielle system er gået op i limningen, bemærkede Lyndon LaRouche i en diskussion med sine medarbejdere i weekenden, og det blev viderebragt ved begyndelsen af udsendelsen den 16. juli, i Dialog med Manhattan Projektet. Dennis Speed fra LPAC opsummerede her LaRouches bemærkninger:

»Systemet giver ikke mulighed for et eneste sikkert punkt. Forlad jer ikke på nogen rationel respons fra nogen gruppe. Dette her står på randen af en generel, global krise. Derfor er folks adfærd den, at de går totalt i panik; man vil ikke få nogen rationel respons på dette tidspunkt. Forsøg ikke at forlade jer på nogen, forsøg ikke at udvælge nogen person. Dette er en nødsituation med et problem, der haster, og vi må håndtere det ud fra dette standpunkt.«

Denne nødaktion er centreret omkring LaRouches krav om at bruge en engangs-redning til at reorganisere Deutsche Bank, baseret den myrdede bankier Alfred Herrhausens principper, for at indlede en transformation, med baggrund i en konkurs, af hele det transatlantiske finansielle system og udløse reel, menneskelig produktivitet.

I en yderligere diskussion i søndags udtalte LaRouche:

»Vi må have en positiv politik med en hyperaktiv produktivitet. Man må skabe produktivitet, reel produktivitet, ikke, at nogen holder på deres penge, eller deres penge til at spekulere for. Og spørgsmålet er: Vil vi skabe de elementer af produktivitet, som behøves for at komme fri af det, der er sket med os, gennem folk, der har forsøgt at undertrykke ting og gå uden om ting hele vejen? Dét kommer problemet ind. Hvis man ikke hævder en politik, baseret på disse principper, vil man igen havne i det samme, gamle rod.«

»Vi må vinde indflydelse på alle personer«, fortsatte LaRouche, »for hvis der ikke er enighed mht. hvad det er, man skal varetage, så får vi anarki. Og det betyder at gå tilbage til nulpunktet, eller under nulpunktet. Det er problemet. Det er spørgsmålet. Dette er, hvad man må respondere til. Hvis man ikke responderer til det, er man ingenting, så har man totalt smidt enhver fornuft ud. Og dette er den eneste måde at håndtere dette på.«

I vores internationale kampagne for at gennemføre LaRouches dramatiske Deutsche Bank-initiativ, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, løber vi ind i uventede grader af raseri i befolkningen i hele Europa, imod Deutsche Bank og alle bankierer, et raseri, som står i vejen for deres forståelse af LaRouches krav.

»I Tyskland havde vi en uventet, virkelig uventet bølge af had mod Deutsche Bank«,

bemærkede Zepp-LaRouche.

»Konservative industrifolk, mangeårige tilhængere (som man aldrig ville have forventet ville sige noget sådant), de reagerede totalt voldsomt og sagde: 'Lad dem gå bankerot! Luk dem ned! Hvorfor skulle vi bruge én krone mere på at redde disse kriminelle slyngler?' Og jeg mener, at det er det, folk ikke rigtig kæmper sig igennem.

For Herrhausen-princippet handler ikke bare om at redde Deutsche Bank; det er, at man har en pistol for panden og siger: Enten accepterer I paradigmeskiftet, eller også går I alle ned, og vi går ned med jer. Men hvis I vil overleve, må I acceptere dette skifte. Og hvis vi havde en international kampagne – som vi har lidt af – men hvis vi havde en virkelig kampagne, ville presset blive større på den tyske regering, som er dér, hvor presset må ende.«

Lyndon LaRouche understregede ligeledes betydningen af politikken for reorganisering af Deutsche Bank:

»Understreg det igen, for det er historien. Det er præcist, hvad I må håndtere, og det er, hvad I må kæmpe imod.«